

تاثیر استفاده از سوپر جاذب، بر عملکرد و اجزا عملکرد ذرت دانه ای سینگل کراس ۷۰۴

در شرایط آب و هوایی لرستان

یدالله یوسفی فرد^۱، علی عصاره^۲ و منوچهر کلهر^۳

(۱) کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات خوزستان.

(۲) عضو هیئت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز.

(۳) مربی، آموزشی مرکز تحقیقات خرم اباد.

نویسنده مسئول مکاتبات : a_yousefiy@yahoo.ocm

تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۱/۱۲

تاریخ دریافت: ۹۰/۰۹/۰۷

چکیده

كمبود آب يكى از مهمترین مشکلاتي است که در مناطق خشک و نيمه خشک به وفور تجربه می شود. كمبود آب به عنوان فاكتوری محدود کننده، رشد و توسعه ي پوشش گيابي در اين مناطق را با محدوديت روبرو می سازد. با توجه به اينكه ايران کشوری کم آب و خشک است، استفاده از راهكارهایي جهت کاهش مصرف آب و استفاده بهينه از مقدار آب موجود، راه حل بسياري از مشکلات خواهد بود. يكى از اين راه کارها، استفاده از مواد سوپر جاذب جهت افزایش جذب و نگهداري آب است. در اين تحقيق، تاثير سوپر جاذب استاكوزورب بر حجم آب قابل مصرف برای يك دوره رشد، کارآيی مصرف آب و عملکرد دانه و اجزاي عملکرد ذرت دانه سینگل کراس ۷۰۴ مورد بررسی قرار گرفت. تيمارهای آزمایشي، شامل آبياري كامل بر اساس عرف منطقه (T_1)، تيمار کم آبياري با مصرف ۷۵ درصد نياز آبی گياب (T_2) ، تيمار کم آبياري به همراه مصرف سوپر جاذب (T_3) و تيمار کم آبياري به همراه مصرف سوپر جاذب و محلول پاشی سولو پتانس (T_4) بود. در اعمال سطوح آبياري، آبياري برای تيمار شاهد، هنگامی صورت گرفت که ۵۰ درصد ظرفیت زراعی تخليه شده باشد. برای اعمال تيمارهای کم آبياري، تخليه ۷۵ درصد رطوبت FC مبنای کم آبياري قرار گرفت. نتایج اين مطالعه نشان داد که استفاده از سوپر جاذب استاكوزورب بر عملکرد دانه، ارتقای بوته، قطر ساقه، تعداد ردیف دانه در بلال، عملکرد بیولوژیک و وزن هزار دانه در سطح ۵ درصد معنی دار می باشد. همچنین بيشترین کارآيی مصرف آب، مربوط به تيمار T_4 و کمترین کارآيی مصرف آب، مربوط به تيمار T_1 می باشد. اين نتایج نشان دهنده آن است که در صورت استفاده از پليمرهای سوپر جاذب، علاوه بر افزایش عملکرد محصول، کارآيی مصرف آب نيز افزایش پيدا می کند.

واژه‌های کلیدی: سوپر جاذب، استاكوزورب، کم آبياري، حجم آب مصرف.

مقدمه

آب، یک عامل عمدی در تولید محصولات کشاورزی، تأمین مواد غذایی، اکولوژی و محیط زیست سالم محسوب می‌شود. امروزه افزایش جمعیت به همراه کمبود مواد غذایی بخصوص در کشورهای توسعه نیافرته یا در حال توسعه به شدت در حال گسترش است و این امر منجر به استفاده بی‌رویه و غیراصولی و نامتعادل از منابع عظیم آب و خاک شده و کشاورزی را در معرض مشکلات و معضلات عمیقی قرار داده است. با توجه به اینکه در مناطق خشک و نیمه خشک، کمبود آب همواره یکی از محدودیتهای اصلی توسعه کشاورزی بوده لذا ارتقای کارآیی مصرف آب در این مناطق از اهمیت بسزایی برخوردار می‌باشد. با توجه به محدودیت روز افزون منابع آب موجود، می‌توان با برنامه‌ریزی صحیح و درست مصرف آب، راندمان مصرف این عامل حیاتی را بالا برده و حداکثر استفاده از این عنصر محدود صورت پذیرد. یکی از راه کارهایی که محققان برای بالا بردن راندمان مصرف آب در دهه اخیر مورد بررسی قرار داده اند، استفاده از پلیمرهای سوپر جاذب می‌باشد. پلیمرهای سوپر جاذب، ژلهای پلیمری آبدوست یا هیدرو ژلهایی هستند که می‌توانند مقدار زیادی آب را در خود جذب کنند. پس از عمل جذب، در اثر خشک شدن محیط، آب داخل پلیمر به تدریج تخلیه شده و بدین ترتیب خاک به مدت طولانی و بدون نیاز به آبیاری مجدد، مرطوب می‌ماند. کوهستانی و همکاران (1388) در تحقیقی با هدف بررسی تأثیر هیدروژلهای سوپر جاذب بر عملکرد ذرت دانه‌ای را تحت شرایط خشکی، نتیجه گرفتند کاربرد هیدرو ژلهای سوپر جاذب، عملکرد و اجزای عملکرد ذرت دانه‌ای را تحت شرایط تنفس از طریق افزایش ظرفیت نگه داری آب در خاک و کاهش شستشوی مواد غذایی و نیز هوا دهی بهتر در خاک را بهبود می‌بخشد. پژوهش‌های انجام گرفته در مورد اثر کاربرد سطوح مختلف ماده سوپر جاذب در خاک‌های مختلف بر روی میزان عملکرد و شاخص‌های رشد گیاه سویا و نیز میزان بهینه سازی مصرف آب در این گیاه نشان داده که افزودن ماده سوپر جاذب آب به خاک، باعث کاهش ضریب آبگذری خاک گردیده است (کریمی، 1380). با گذشت زمان و در اثر اعمال دوره‌های خشک و مرطوب شدن، آبگذری خاک افزایش یافته و به این ترتیب مشکل خاکهایی که زهکشی ضعیفی دارند مرتفع می‌گردد. همچنین در خاک‌های سبک، با بهبود و احتمالاً ایجاد ساختمان دانه‌ای در آن، میزان آبگذری خاک افزایش می‌یابد. تأثیر کاربرد سطوح مختلف سوپر جاذب بر رشد و عملکرد سویا و آفتابگردان، در سه نوع خاک مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که با افزایش کاربرد این ماده مصرفی، عملکرد ماده خشک گیاه نیز افزایش می‌یابد (کریمی، 1372). در یک آزمایش، کاربرد سوپر جاذب بر رشد و عملکرد ذرت علوفه‌ای مورد مطالعه قرار گرفت و نتایج این تحقیق نشان داد که کاربرد مقادیر بالاتر این ماده نسبت به شاهد و مقادیر پایین‌تر، دارای اثرات مثبتی بر صفات اندازه گیری شده دارد. در این پژوهش، تجمع ماده خشک، بطور معنی داری در اثر افزایش کاربرد سوپر جاذب، افزایش نشان می‌دهد (Allahdadi, 2002). همچنین نتایج یک تحقیق نشان داد. تنش خشکی و سوپر جاذب، تأثیر معنی داری بر بازده مصرف آب دارد. بیشترین بازده مصرف آب، مربوط به تیمار نتش متوسط (تامین 80 درصد نیاز آبی گیاه) و 225 کیلوگرم سوپر جاذب در هکتار و کمترین

با زده مصرف آب، مربوط به تیمار تنفس بسیار شدید (40 درصد نیاز آبی گیاه) و شدید با سطوح ۰ و ۷۵ کیلوگرم سوپر جاذب در هکتار بود (فاضلی رستم پور، ۱۳۸۹). این تحقیق به منظور بررسی اثر کاربرد پلیمر سوپر جاذب استاکوزوب و محلول پاشی سولو پتابس بر تحمل به خشکی (کم آبیاری) گیاه ذرت دانه ای سینگل کراس ۷۰۴ انجام شده است.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در فصل زراعی ۱۳۸۸-۸۹ در منطقه آزاد بخت از توابع شهرستان کوهدهشت در استان لرستان اجرا شد. منطقه دارای طول جغرافیایی ۴۷ درجه و ۴۰ دقیقه و عرض جغرافیایی ۳۳ درجه و ۳۷ دقیقه و ارتفاع متوسط از سطح دریا ۱۲۰۰ متر می‌باشد. شهرستان کوهدهشت در جنوب غربی استان لرستان واقع شده و از نظر آب و هوایی بر اساس طبقه بندی کوپن، جزو مناطق معتدل کوهستانی با تابستان گرم می‌باشد. متوسط بارندگی سالانه در شهرستان کوهدهشت ۲۳۴/۶ میلیمتر می‌باشد. خاک محل آزمایش، دارای بافت لومی رسی با pH ۷/۷ ، فسفر و پتاسیم ۵/۸ و ۳۹۰ (p.p.m) و منبع آب آن چاه بوده و به روش آبیاری بارانی کلاسیک نیمه ثابت آبیاری می‌شود.

آزمایش به روش طرح پایه بلوک‌های کاملاً تصادفی(RCBD) در چهار تکرار، اجرا و تیمارهای آزمایشی، شامل آبیاری کامل بر اساس عرف منطقه (T₁)، تیمار کم آبیاری با مصرف ۷۵ درصد نیاز آبی گیاه (T₂)، تیمار کم آبیاری به همراه مصرف سوپر جاذب (T₃) و تیمار کم آبیاری به همراه مصرف سوپر جاذب و محلول پاشی سولو پتابس (T₄) بود. با وجود ۴ تیمار آزمایشی و ۱۶ تکرار، این آزمایش در ۱۶ کرت آزمایشی به اجرا در آمد. سطح خالص هر کرت فرعی ۱۰۸ متر مربع (13*8) انتخاب شد. با احتساب فاصله بین دو کرت فرعی یک متر و فاصله تکرارها ۲ متر، آزمایش در سطحی معادل ۲۰۸۸ متر مربع انجام پذیرفت. کاشت بذر ذرت با تراکم ۷۷ هزار بوته در هکتار صورت گرفت بطوری که فاصله ردیف کاشت، ۶۵ سانتیمتر و فاصله بوته‌ها بر روی خطوط کاشت، ۲۰ سانتیمتر بوده است. اعمال سطوح آبیاری از مرحله ۴ برگی شروع و تا مرحله رسیدگی دانه ادامه داشت. با داشتن ظرفیت مزرعه(FC) و نقطه پژمردگی(PWP) مقدار آب قابل استفاده (AW) محاسبه و با توجه به اینکه تخلیه ۵۰ درصد رطوبت، عرف زمان آبیاری منطقه می‌باشد، برای اعمال تیمارهای کم آبیاری تخلیه ۷۵ درصد، رطوبت FC مبنای کم آبیاری قرار گرفت. آبیاری تیمار شاهد، هنگامی صورت می‌گیرد که رطوبت خاک تا حد ۵۰ درصد ظرفیت زراعی تخلیه شده و در تیمار کم آبیاری بعد از اینکه رطوبت خاک به ۷۵ درصد، ظرفیت زراعی رسید، آبیاری صورت می‌گیرد. در مراحل مختلف آبیاری، با کنترل رطوبت موجود در خاک به روش وزنی و معادل کسر آن تا حد ظرفیت زراعی، عمق آب آبیاری مورد نیاز برای هر تیمار محاسبه و از طریق یک شبکه آبرسانی شامل پمپ، شیلنگ آتش نشانی و کنتور آب، حجم آب مورد نظر در سطح هر کرت توزیع شده است. برای بکار گیری سوپر جاذب، پلیمر استاکوزورب را با بذر مخلوط کرده و هنگام کاشت بذر به صورت مستقیم در کنار بذر قرار می‌گیرد. بعد از مخلوط کردن استاکوزورب با خاک، آبیاری به

طور یکنواخت(خاک آب)، به مدت چهار ساعت انجام گرفت به طوری که خاک به صورت اشباع در آمد. بعد از یک روز ذرات استاکوزورب کاملاً آب گرفته و خصوصیات شیمیایی و فیزیکی آن فعال می‌شود. آماده سازی‌های بیشتر و بعدی، خاک هنگامی آغاز می‌شود که سطح خاک برای ادامه کار خشک شده باشد (به ازای هر 100 گرم استاکوزورب، حداقل 20 لیتر آب در آبیاری استفاده می‌شود). در طول آزمایش یاداشت برداری‌ها شامل تاریخ کشت، جوانه زدن بذر، سبز شدن گیاه، ظاهرشدن بلل، پر شدن دانه، رسیدن فیزیولوژیکی دانه، رسیدگی کامل، زمان مصرف کود و زمان اعمال تیمارهای آبیاری بود. در طول دوره آزمایش، حجم آب مورد استفاده اندازه گیری گردید. سوپر جاذب بکار رفته شده در این آزمایش، گرانول خشک بوده است. پلیمر استاکوزورب به مقدار 100 کیلو گرم در هکتار با بذر مخلوط و در دستگاه ردیف کار ریخته شده و در هنگام کاشت بذر به صورت مستقیم در کنار بذر قرار می‌گیرد. برای محاسبه حجم آب با توجه به تعداد آبیاری که برای تیمار (T₁) در 24 نوبت و برای تیمار (T₂) در 16 نوبت و میزان حجم آب مصرفی در هر نوبت آبیاری، میزان آب مصرفی را محاسبه کرده ایم. مقدار خالص آب آبیاری برای تیمار (T₁) 713 میلیمتر و برای تیمار (T₂) 496 میلیمتر و مقدار ناخالص آب آبیاری برای تیمار (T₁) 949,9 میلیمتر و برای تیمار (T₂) 660,8 میلیمتر بوده است. برای تعیین کارآبی مصرف آب (WUE) و کارآبی مصرف آب آبیاری (IWUE) از روابط زیر استفاده می‌شود:

$$WUE = \frac{Y}{V} \quad (1)$$

$$IWUE = \frac{Y}{Vi} \quad (2)$$

Y عملکرد محصول (کیلو گرم)، V حجم خالص آب مصرفی (متر مکعب) و Vi حجم ناخالص آب آبیاری (متر مکعب) می‌باشد.

برای پی بردن به اثر تیمارهای از روش تجزیه واریانس و برای مقایسه میانگین‌ها، از آزمون چند دامنه‌ای دانکن، با استفاده از نرم افزار SPSS استفاده شد.

نتایج و بحث

تأثیر ماده سوپر جاذب بر عملکرد و اجزا عملکرد

با توجه به اهداف آزمایش و بر اساس روش آماری بلوکهای کاملاً تصادفی، تجزیه واریانس برای کلیه صفات اندازه گیری شده در عملیات برداشت نهایی، مربوط به عملکرد و اجزاء عملکرد انجام گردید. خلاصه نتایج آنالیز واریانس برای کلیه صفات در جدول (1) ارائه شده است.

جدول ۱: تجزیه واریانس عملکرد و اجزای عملکرد ذرت در تیمارهای مختلف

F	میانگین مربعات	مجموع مربعات	درجه آزادی	منبع	اجزای عملکرد
ns2/ 1909	1608836/333	4826509	3	تکرار	
*17 /1878	7875693/833	23627081/500	3	فاکتور	عملکرد دانه
-	734328/611	6608957/500	9	Error	
ns7 6691	999/990	2999/970	3	تکرار	ارتفاع بوته
* 4/3747	570/430	1711/290	3	فاکتور	
-	130/392	1173/530	9	Error	
ns 3/8855	0/016	0/047	3	تکرار	قطر ساقه
* 6/8516	0/027	0/082	3	فاکتور	
-	0/004	0/036	9	Error	
ns 0/5789	0/229	0/688	3	تکرار	تعداد ردیف دانه
* 3/9474	1/563	4/688	3	فاکتور	در بلال
	0/396	3/563	9	Error	
ns45/2847	104527106/229	313581318/688	3	تکرار	عملکرد
* 8/5623	19763804/563	59291413/688	3	فاکتور	بیولوژیک
-	2308222/396	20774001/563	9	Error	
ns 0/4128	172/229	516/688	3	تکرار	وزن هزار دانه
* 4/9327	2058/063	6174/188	3	فاکتور	
-	417/229	3755/063	9	Error	

ns از نظر آماری داده‌ها معنی دار نمی‌باشد * از نظر آماری در سطح ۵ درصد، اختلاف معنی دار می‌باشد.

جدول ۲: مقایسه میانگین عملکرد ذرت دانه‌ای به روشن دانکن

نماد	میانگین مرتب شده عملکرد (to/ha)	تیمار	نماد	میانگین عملکرد (to/ha)	تیمار
A	14/010	T ₄	B	10/340	T ₂
A	13/960	T ₃	A	13/960	T ₃
A	13/560	T ₁	A	14/010	T ₄
B	10/340	T ₂	A	13/560	T ₁

نتایج تحقیقات کوهستانی و همکاران (1388)، کریمی و همکاران (1384)، رحیمیان و همکاران (1386) نشان می‌دهد که بیشترین عملکرد دانه برای ذرت در تیماری است که از پلیمر سوپر جاذب استفاده کرده است. همچنین کوهستانی و همکاران (1388) با بررسی پلیمر سوپر جاذب بر عملکرد ذرت نشان دادند که اختلاف عملکرد دانه در تیمارهای مختلف در سطح ۵ درصد، معنی دار بوده^۱ که با نتایج این تحقیق مشابه است.

نتایج تجزیه واریانس ارتفاع بوته ذرت، طبق جدول (۱) نشان می‌دهد که استفاده از شرایط اعمال شده بر تیمارها در سطح ۵ درصد، معنی دار است. مقایسه میانگین صورت گرفته به روش دان肯 در نمودار (۱) نشان داده که تیمار T₁ با 275/6 سانتیمتر ارتفاع، دارای بیشترین ارتفاع بوته، نسبت به سایر تیمارها می‌باشد و کمترین ارتفاع بوته، مربوط به تیمار T₂ با 248/9 سانتیمتر می‌باشد. نتایج کریمی (1380) بر روی ارتفاع بوته، گیاه سویا نشان داده که استفاده از پلیمرهای سوپر جاذب در رشد ارتفاع بوته موثر^۲ است.

شکل ۱: ارتفاع بوته ذرت در شرایط تیمارهای مختلف

نتایج آنالیز واریانس در جدول (۱) نشان دهنده این است که قطر ساقه در سطح ۵ درصد، با استفاده از شرایط اعمال شده بر تیمارها، معنی دار است. مقایسه میانگین صورت گرفته به روش دان肯 در جدول (۳) نشان می‌دهد که تیمار T₁ با 432/2 سانتیمتر، و تیمار T₄ با 352/2 سانتیمتر دارای بیشترین قطر ساقه در یک گروه آماری و تیمار T₂ با 235/2 سانتیمتر، کمترین قطر ساقه را دارد.

1- meaningful
2- effective

جدول ۳: مقایسه میانگین قطر ساقه به روش دانکن

نماد	میانگین قطر ساقه مرتب (cm)	تیمار	نماد	میانگین قطر ساقه (cm)	تیمار
A	2/432	T ₁	B	2/235	T ₂
AB	2/352	T ₄	AB	2/307	T ₃
AB	2/307	T ₃	AB	2/352	T ₄
B	2/235	T ₂	A	2/432	T ₁

جدول ۴: تعداد دانه در هر ردیف بلال

نماد	میانگین دانه در ردیف مرتب	تیمار	نماد	میانگین دانه در ردیف	تیمار
A	42	T ₁	B	37	T ₂
AB	41	T ₄	AB	41	T ₃
AB	41	T ₃	AB	41	T ₄
B	37	T ₂	A	42	T ₁

نتایج آنالیز واریانس در جدول (۱) نشان دهنده این بوده که تعداد ردیف دانه در بلال، در سطح ۵ درصد، با استفاده از شرایط اعمال شده بر تیمارها، معنی دار می‌باشد. این در حالی است که مقایسه میانگین صورت گرفته به روش دانکن در جدول (۴) نشان می‌دهد که تیمار T₁ با ۴۲ دانه در بلال و تیمار T₄ با ۴۱ دانه در بلال، دارای بیشترین تعداد دانه و در یک گروه آماری و تیمار T₂ با ۳۷ دانه در یک بلال، کمترین مقدار را دارد.

نتایج حاصل از تجزیه واریانس در جدول (۱) نشان می‌دهد که عملکرد بیولوژیک در سطح ۵ درصد، معنی دار شده است. مقایسه میانگین به روش آزمون چند دامنه ای دانکن در جدول شماره (۵) نشان داده که تیمار T₁ با عملکرد بیولوژیک ۳۴۰۶۰ کیلو گرم در هکتار، دارای بیشترین عملکرد و تیمار T₂ با عملکرد ۲۸۹۸۰ کیلو گرم در هکتار، کمترین عملکرد را دارد.

جدول ۵: عملکرد بیو لوژیک گیاه ذرت در تیمارهای مختلف

نماذج	میانگین عملکرد بیولوژیک مرتب (kg/ha)	تیمار	نماذج	میانگین عملکرد بیولوژیک (kg/ha)	تیمار
A	34060	T ₁	B	28980	T ₂
A	33020	T ₄	AB	31256	T ₃
AB	31256	T ₃	A	33020	T ₄
B	28980	T ₂	A	34060	T ₁

نتایج تحقیق کوهستانی و همکاران (1388)، مؤذن زاده قمصی و همکاران (1388) بر روی عملکرد بیولوژیکی گیاه نیز نشان دهنده این است که استفاده از سوپر جاذب‌ها، باعث افزایش عملکرد بیولوژیکی گیاه شده است.

نتایج آنالیز واریانس در جدول (1) نشان دهنده این است که وزن هزار دانه، در سطح ۵ درصد، با استفاده از شرایط اعمال شده بر تیمارهای، معنی دار می‌باشد. مقایسه میانگین صورت گرفته به روش دانکن در جدول (6) نشان داده که تیمار T₄ با دارا بودن ۳۰۷/۵ گرم وزن هزار دانه، بیشترین عملکرد و تیمار T₂ با ۲۶۹/۳ گرم وزن هزار دانه، کمترین عملکرد را داشته است.

جدول ۶: وزن هزار دانه گیاه ذرت در تیمارهای مختلف

نماذج	میانگین وزن هزار دانه مرتب (g)	تیمار	نماذج	میانگین وزن هزار دانه (g)	تیمار
A	307/5	T ₄	C	269/3	T ₂
AB	305	T ₁	BC	285	T ₃
BC	285	T ₃	AB	307/5	T ₄
C	269/3	T ₂	A	305	T ₁

کارآبی مصرف آب و آبیاری در جدول (7) نشان می‌دهند که بیشترین کارآبی مصرف آب، مربوط به تیمار T₄ و کمترین کارآبی مصرف آب، مربوط به تیمار T₁ بوده است. این نتایج نشان دهنده این است که در صورت استفاده از پلیمرهای سوپر جاذب، علاوه بر افزایش عملکرد محصول، کارآبی مصرف آب نیز افزایش پیدا می‌کند.

جدول ۷: کارایی مصرف آب در تیمارهای مختلف

تیمار	شاخص	عملکرد (ton/ha)	کارایی مصرف آب	کارایی مصرف آبیاری
T_2	کم آبیاری	10/340	2/3	1/7
T_3	کم آبیاری + سوپر جاذب	13/960	2/8	2/1
T_4	کم آبیاری + سوپر جاذب + محلول جاذب	14/010	2/9	2/2
T_1	عرف منطقه	13/560	1/70	1/3

نتایج تحقیقات کریمی و همکاران (1384) بر روی کارایی مصرف آب، در صورت استفاده از پلیمرهای سوپر جاذب، نشان داد که میزان کارآیی سوپر جاذب در خاک‌های شنی لومی، بیشتر از خاک‌های لوم و رسی است و با افزایش مصرف آن، عملکرد ماده خشک و کارآیی مصرف آب نیز افزایش می‌یابد. نتایج تحقیق این افراد نشان داد که کاربرد ۰/۰۵ درصد ماده سوپر جاذب در خاک رسی، ۰/۱ درصد، در خاک لومی ۰,۳% درصد و در خاک شنی لومی، بهترین نتیجه را از نظر تولید ماده خشک (Y) و کارآیی مصرف آب (WUE) برای گیاه ذرت علوفه ای دارد.

منابع

- رحیمیان، م. ح. حسینی راد، ع. (1386). اثرات کاربرد دونوع پلیمر سوپر جاذب رطوبت در خاک بر مصرف آب آبیاری و عملکرد گوجه فرنگی، نهمین سمینار سراسری آبیاری و کاهش تبخیر.
- کوهستانی، ش. عسگری، ن. و مقصودی، ک. (1388). بررسی تاثیر هیدروژل‌های سوپر جاذب بر عملکرد ذرت دانه‌ای ایگیتا تحت شرایط تنش خشکی. مجله پژوهش آب ایران، 3(5): 71-78
- کریمی، ۱. (1372). بررسی تاثیر ماده اصلاحی ایگیتا بر روی برخی از خصوصیات فیزیکی خاک و رشد گیاه، رساله کارشناسی ارشد خاکشناسی، دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، ۱۹۶ صفحه
- کریمی، ا. (1380). بررسی اثر ماده سوپر جاذب آب بر مصرف آب و رشد گیاه سویا. هفتمین کنگره علوم خاک ایران، دانشگاه شهر کرد

- کریمی، ا . (1384). اشتغال توابع تولید کود- آب در سیستم کود آبیاری ، رساله دکتری خاکشناسی ، پردیس کشاورزی و منابع

طبیعی ، دانشگاه تهران، 170 صفحه

- موذن قمصری، ب.اکبری ، غ. ظهوریان، م و نیک نیایی ،ا. (1388). عملکرد و شاخص‌های رشد گیاه ذرت علوفه ای

(Zea mays L). تحت تاثیر کاربرد مقادیر مختلف پلیمر سوپرجاذب (سوپرآب A-200) تحت شرایط تنفس خشکی،

مجله آب، خاک و گیاه در کشاورزی، جلد هفتم، شماره سوم

- Allahdadi ,A. (2002). Study the Effect of super absorbent hydro gels application in reducing the moisture stress of plants proceedings of the 2 Educational cause for agricultural and industrial application of super absorb bent hydro gels. Tehran.